

Curve e squisitezze

Hva gjør du om uhellet er ute i et fremmed land? Det ordner seg, fant vi ut. Og når man uansett må overnatte noen steder underveis, hvorfor ikke like godt gjøre det et sted man har tenkt litt ekstra på oss motorsyklister?

Artikkelforfatteren under en pause på vei ned fra Silvertappasset i Vest-Tirol (A)

Når man uansett må overnatte underveis, hvorfor ikke like godt gjøre det et sted man har tenkt litt ekstra på oss motorsyklister? Vi syntes "Kurven & Knödel" hørtes ut som et bra slagord.

TEKST: OLE ROBIN PAULSEN
FOTO: TOR EGEL EDVARSDEN/OLE ROBIN PAULSEN

Hotel Enzian

Underveis i fjor ble vi gjort oppmerksom på et hotell i Tirol vest i Østerrike. Dagstur-forslag gjennom 5 land med hotellet som utgangspunkt, dvs. svingete alpeveier uten å drasse på all bagasjen, fristet en hel del, og www.motorrad-hotel.com hadde den infoen vi trengte til planleggingen. Men virkeligheten overgikk faktisk forventningene. God standard, rikelig med hyggelige motorsyklister blant både vertskap og flernasjonale gjester, ypperlig kjøkken, og flere fasiliteter enn vi tok oss tid til å utforske i løpet av vårt 3-netters opphold. Det var også vaskeplass og parkering under tak eller i garasje – kun for motorsyklister.

Etter en dagstur uten bagasje over Silvertastrasse, med lunch i Liechtenstein (eneste "nye" nasjon denne gangen) ble fristelsen for stor; vi bare måtte prøve et par av de nye BMWene hotellet leide ut, endog til ca halv pris av normalt i anledning BMW-uken i Garmisch: 20 euro for en dag og inntil 300 km, og ved

MC-hotell Enzian i Landeck (A)

Hotell Enzian tilbyr prøvkjøring/utleie av nye BMW-modeller

evt. skade ville BMW dekke alt over 500 euro. Valgfri tur på egen hånd eller guidet langs en av rutene. Vi kunne endog låne kjørestyr gratis.

Oppholdet i og rundt Landeck er faktisk noe av det vi husker best fra denne turen. Ser ikke bort fra at det vil gjentas.

Castellazzo

En ting som gjerne kan gjentas år etter år er Motoraduno Madonnina dei Centauri i Alessandria og Castellazzo Bormida. Selve treffet og seremoniene er antagelig kjent for mange, men de siste årene har ting forandret seg i Castellazzo. I 2005 prøvde mafia-lignende krefter å overta inntektene treffdeltagerne genererte i byen, og gjerne også øke profitten med noen hundre prosent. Dette greide arrangørklubben å få stoppet, og i ettertid er det klubben som har ansvaret for campingen på il campo sportivo denne helgen.

Men også lokalbefolkningen irriterte seg over det som skjedde, og tyskfødte Astrid gikk så langt som til å invitere alle norske deltagere (og noen til) hjem på middag. To år senere er dette blitt en tradisjon, og vennskapet med Astrids familie er i ferd med å spre seg til deres venner også.

Påkjørt

Etter å ha flakket rundt på kronglete veier ved Lago de Idro oppi fjellene vest for Lago de Garda, gikk turen nordover mot Madonna de Campiglio i strålende solskinn. Lykken tok brått slutt da en stopp for fotgjenger i gangfelt var mer enn budbilsjåføren bak fikk med seg. Antagelig var det fullstendig uventet at noen kunne finne på å stoppe for en fotgjenger, men sløvt var det uansett. Når begge syklene lå i bakken, den bakerste stoppet nemlig litt for lite til siden til å unngå å bli dyttet inn i den forreste, kokte det en hel del i hvert fall i mitt hode. Budbilsjåføren som kom ut av airbag-røyken oppfattet neppe ansiktsuttrykket inni hjelmen eller de norske glosene, men fingeren over strupen var garantert forstælig.

Dog var det ikke frykt for represalier som motiverte henne til å hente lokalt politi, når ingen skjønner det skvatt av hverandres skademeldinger og papirer er politiet gode å ha å for å sikre at alt blir riktig. Og denne gangen viste Polizia Municipale seg like hjelpsomme som alltid, det samme gjaldt noen tilskuere som kunne tysk og litt engelsk og tilbød seg å oversette.

Norsk Madonnatreffdeltagere hjemme hos Astrid i Castellazzo Bormida (I)

Idylliske Heiligenblut ved foten av Grossglockner (A)

Heiligenblut

Etter å ha kjørt over Grossglockner Hochalpenstrasse syddover, eller før man kjører nordover, er det helt utenkelig å ikke stoppe i Heiligenblut. Svenskene startet tradisjonen, men i dag er det flere nordmenn å se på campingen/restauranten/baren Almcasino. For de som foretrekker tak over hodet finnes det rikelig med pensjonater rett ned i veien, for eksempel Edelweiss, der to generasjoner vertskap kjører motorsyssel. Glem fancy hoteller oppe i sentrum, vi nekter å tro at noen av dem overgår kjøkkenet på campingen.

DB Autozug

Ta toget? Hva er det for juks, den eneste ærlige måten å forflytte seg på er da å kjøre selv? Vel, når verktøyets tilstand var noe usikker etter en vedring aktenfra, var det brått ikke så utenkelig å spare noen mil av hjemturen. Det er også grenser for hvor moro det er å kjøre hele dagen mutters alene, Amor hadde nemlig lokket kameraten tilbake til Italia;)

Motorveien sydfra inn til München leder omtrent

rett til Ostbahnhof, og skiltene med biltog-symbolet er ikke til å ta feil av. Ved ankomst tidlig på dagen kan en tur med T-banen inn til sentrum, og litt bayersk mat og øl under en parasoll, anbefales etter at sykkelene er parkert.

Opplastingen på vognene gikk veldig greit, selv om mannskapets enkle ordrer kunne være vonde å oppfatte med hjelm på og flere stemmer rundt. Disse folkene er imponerende proffe, selv de mest plast-innpakkede syklene greide de å finne egnede festepunkter på, bedre enn selv de mest garvede fergepassasjerene blant oss. Det var forresten en grunn til å ha hjelmen på, det krevdes stor konsentrasjon for ikke å knalle planeten i en av de lave tverrbjelkene over nedre dekk.

Etter hjemkomsten ser det fortsatt ut til at ting ordner seg på beste måte. Dette med bistand fra politiet har vi forstått er ganske vanlig i et land der uhellet er ute stadig vekk og temperamentet sitter løst. Hele påkjørselen fremstår nu som en mindre irritasjon, det er de hyggelige opplevelsene som dominerer minnet.

Påkjørt bakfra av italiensk budbil

"Casino-platte" på campingen i Heiligenblut

Melissa er bartender på Almcasino

Syklene plassert på biltog i München

Lago de Idro sett fra hotellvinduet i Anfo (I)